

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ailoi Ion în numele inculpatului Fendic Dumitru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 18 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Fendic Dumitru Gheorghe,

născut la 04 octombrie 1963, originar din r-nul Sîngerei, domiciliat în mun. Chișinău, str. M. Drăgan 30/2, ap. 14.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 05 februarie 2015 - pînă la 18 decembrie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 15 ianuarie 2016 - pînă la 10 februarie 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 20 aprilie 2016 – pînă la 20 iulie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 18 decembrie 2015, Fendic Dumitru a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Fendic Dumitru la data de 14 ianuarie 2014, aproximativ la orele 22⁴⁵, împreună cu Fendic Vasile, aflîndu-se în scara casei, la etajul 4, din str. M. Dragan 30/2, mun. Chișinău, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate tulburînd ordinea publică și liniștea cetățenilor, dat fiind faptul că, conflictul a avut loc în scara blocului locativ, a inițiat un conflict cu cet. Indricean I., cu aplicarea violenței fizice,

unde, Fendic Dumitru a aruncat în direcția lui Indricean I. o sticlă de votcă, însă ultimul a reușit să pună mâna la față și sticla s-a lovit de mâna stângă și frunte. După care, au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i victimei conform raportului de expertiză medico-legală nr. 568/D din 13.03.2014, leziuni corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Ailoi I. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, de încetare a procesului penal din motivul existenței unei hotărâri asupra aceleași persoane pentru aceeași faptă.

A menționat că potrivit hotărârii Plenului CSJ „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism” nr. 4 din 19.06.2006, obiectele special adaptate pentru vătămarea integrității corporale urmează a fi considerate cele care au fost adaptate de făptuitor din timp sau în momentul săvârșirii acțiunilor huliganice, precum și obiectele care, deși n-au fost supuse prelucrării, au fost special pregătite de către făptuitor și se aflau la el cu același scop. În speță, sticla de vodcă nu a fost pregătită din timp, iar făptuitorii nu aveau scopul de a o folosi ca obiect pentru săvârșirea huliganismului.

Ordonanța de încetare a urmăririi penale din 31.05.2014 a fost anulată la 23 septembrie 2014 prin ordonanța procurorului ierarhic superior pe motiv că soluția procurorului este ilegală, afectată de vicii fundamentale, precum și că nu au existat în fapt cauzele care au determinat luarea acestei măsuri.

La 03 noiembrie 2014, lui Fendic D. i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 287 alin.(3) CP, iar lui Fendic V. în baza art. 287 alin.(2) CP, totodată la acea data învinuiților le-a fost comunicată ordonanța de anulare din 23.09.2014.

Conform art. 22 alin.(2) CPP, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale împiedică punerea repetată sub învinuire a aceleași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă, iar alin.(3) stipulează că, hotărârea organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, precum și hotărârea judecătorească definitivă, împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru aceeași persoană pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu

fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărîrea pronunțată.

Din reglementările invocate rezultă că doar în condițiile în care fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărîrea respectivă se poate dispune reluarea urmăririi penale încetate anterior printr-o ordonanță a procurorului.

În Hotărîrea nr. 12 din 14.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1) CPP, Curtea Constituțională a menționat că, prevederile normei date, în fapt, acordă procurorului ierarhic superior dreptul de a relua urmărirea penală oricând și în lipsa unor temeieri clar definite, care ar putea fi considerate judicioase în fiecare caz individual.

Totodată, a fost reținut că norma supusă controlului constituționalității plasează persoana într-o stare de incertitudine pentru un termen nedefinit și pentru circumstanțe care pot fi invocate aleatoriu la redeschiderea cauzei penale.

Astfel, consideră că ordonanța procurorului ierarhic superior din 23.09.2014 de reluare a urmăririi penale a fost adoptată greșit, cu încălcarea vădită a normelor imperative și a principiului non bis in idem prevăzut de art. 4 Protocolul nr.7 la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocat în numele inculpatului.

5. Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punct de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia de vinovăție a inculpatului Fendic V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin.(3) Cod penal – huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

Cît privește argumentul avocatului privind încetarea procesului penal în privința lui Fendic D. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, din motivul că există o hotărîre a organului de urmărire penală asupra aceleași persoane pentru aceeași faptă, instanța l-a respins, menționînd în acest sens următoarele.

Din materialele cauzei rezultă că, prin ordonanța procurorului în procuratura sect. Ciocana, mun. Chișinău din 31 mai 2014, s-a dispus

încetarea urmăririi penale în privința lui Fendic D. cu liberarea lui de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal, cu aplicarea sancțiunii contravenționale și clasarea procesului penal.

Ulterior, prin ordonanța prim-adjunct al Procurorului General, A. Pântea din 23 septembrie 2014, a fost anulată ordonanța de încetare a urmăririi penale din 31.05.2014, cu reluarea urmăririi penale.

La 03.11.2014, Fendic D. a fost pus sub învinuire în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

Avocatul Ailoi A. în numele lui Fendic D. a depus plîngere împotriva ordonanței din 23 septembrie 2014 de anulare a ordonanței de încetare a urmăririi penale din 31.05.2014 și reluarea urmăririi penale.

Prin încheierea judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2015 s-a dispus transmiterea plîngerii avocatului, judecătorului de drept comun al Judecătoriai Rîșcani pentru examinarea în cadrul dosarului penal.

La 02 februarie 2015, a fost declinată competența și transmisă cauza penală în privința lui Fendic D. pentru judecare Judecătoriai Ciocana, mun. Chișinău.

Prin sentința Judecătoriai Ciocana, mun. Chișinău din 18 decembrie 2015, instanța de fond s-a expus asupra plîngerii avocatului privind anularea ordonanței Prim-adjunctului Procurorului General, A. Pântea din 23.09.2014, prin care a fost respinsă plîngerea privind anularea ordonanței din 23.09.2014, deoarece este lovită de nulitate în temeiul art. 251 Cod de procedură penală, or, aceasta a fost adoptată în condițiile art. 297 alin. (4) CPP, prevederile legale enunțate fiind aplicabile situației respective, deoarece s-a constatat că ordonanța din 31 mai 2014 a fost afectată de un viciu fundamental.

Astfel, în ordonanța procurorului ierarhic superior s-a indicat că, procurorul a concluzionat că, în comiterea acțiunilor huliganice au fost implicați numiții, iar careva obiecte pentru vătămarea corporală a victimei nu ar fi fost utilizate, ceea ce contravine declarațiilor părții vătămate, care a declarat că *“ajungînd în fața apartamentului său a observat cum Fendic D. a aruncat în el cu o sticlă pe jumătate plină cu votcă cu volumul aproximativ 1 litru”*. Prin urmare s-a constatat că, declarațiile părții vătămate Indricean I. sunt confirmate și prin procesul-verbal de ridicare a sticlei cu volumul de 0,5 litri. Procurorul a aplicat prevederile art. 55 Cod penal în situația cînd învinuții nu au recunoscut în volum deplin acuzarea înaintată, precum și la adoptatea

hotărîrii de încetare a urmăririi penale s-a admis erori de drept și de fapt exprimate prin aprecierea necorespunzătoare a circumstanțelor cauzei, fapt ce l-a lipsit de obiectivitate în aprecierea acțiunilor făptuitorului, ceea ce exclude caracterul legal al hotărîrii procesuale în cauză.

Legea procesual-penală reglementează expres la art. 287 Cod de procedură penală cazurile cînd poate fi reluată urmărirea penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire.

Potrivit art. 287 alin.(1) Cod de procedură penală, reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire se dispune de către procurorul ierarhic superior prin ordonanță dacă, ulterior, se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire. Alin. (4) al normei sus menționate prevede că, în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente au afectat hotărîrea respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai tîrziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire.

Prin Hotărîrea Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin.(6) art. 63 CPP, s-a menționat că, pentru a nu transforma dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă într-un drept absolut, ceea ce ar împiedica descoperirea infracțiunilor și criminalilor, sistemele de drept, inclusiv Convenția, au reglementat expres derogările admisibile. Aceste derogări oferă organelor de urmărire penală posibilitatea de a relua urmărirea și sunt formulate, în termeni aproape identici, în art. 22 și 287 CPP, precum și în art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenție. Conform acestor norme, reluarea urmăririi penale se admite numai dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sînt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată.

În speță, nu poate fi vorba despre adoptarea unei soluții privind

încetarea procesului penal pe motiv că, în privința inculpatului Fendic D. există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale, or, s-a constatat că, ordonanța de încetare a urmăririi penale din 31.05.2014 a fost anulată, ca urmare a unui control ierarhic superior și anume, prin ordonanța Prim-adjunctului Procurorului General, A. Pântea din 23.09.2014, prin care s-a dispus reluarea urmăririi penale, în temeiul art. 287 alin.(1) și (4) CPP, fiind constatat un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea respectivă.

Fiind reluată urmărirea penală, inculpatului Fendic D. i-a fost înaintată o nouă învinuire și anume în baza art. 287 alin.(3) Cod penal.

Totodată, în cererea de apel declarată de avocat, acesta invocă prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1) CPP, prin care s-a declarat neconstituțional alin.(1) al art. 287 CPP, însă instanța a conchis, că cele nominalizate nu pot fi reținute, deoarece fapta infracțională a fost comisă de către inculpat la 14.01.2014, iar prevederea asupra neconstituționalității alin.(1) art.287 CPP a intrat în vigoare după comiterea infracțiunii și anume la 14.05.2015, fapt care nu poate fi luat în calcul, deoarece legea procesual penală nu are efect retroactiv.

La fel, instanța a respins, temeiul avocatului referitor la faptul că nu poate fi invocat viciu fundamental în cadrul procedurii precedente și respectiv nu poate sta la baza ordonanței de reluare a urmăririi penale, prin corelația excepțiilor principiului *non bis in idem*, prevăzut de art.4 al protocolului nr.7 la CEDO, sau, în urma efectuării controlului ierarhic superior s-a stabilit că, la adoptarea ordonanței de încetare a urmăririi penale din 31.05.2014 au fost admise de către procuror erori de drept și de fapt, exprimate prin aprecierea necorespunzătoare a circumstanțelor cauzei, fapt care l-a lipsit de obiectivitate în aprecierea acțiunilor făptuitorului, ceea ce exclude caracterul legal al hotărârii procesuale în cauză.

Astfel, instanța de fond corect a dispus respingerea solicitării avocatului privind încetarea procesului penal în privința lui Fendic D. în baza art. 287 alin.(3) CP, pe motiv că există o hotărâre asupra aceleiași persoane, pentru aceeași faptă, stabilind în acțiunile inculpatului elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

De asemenea, instanța de apel a menționat că în cele mai frecvente

cazuri, infracțiunea de huliganism este comisă în locuri publice (străzi, piețe, cafenele etc.), însă această infracțiune poate fi săvârșită și în locuri care nu au un caracter public (apartamente, sedii de întreprinderi etc.).

Infracțiunea specificată la art. 287 Cod penal este o infracțiune formală, care se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, fie în acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Potrivit pct.11 din Hotărîrea Plenului CSJ nr. 4 din 19.06.2006 "*Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism*", aplicarea sau intenția de a aplica arma de foc, diferite cuțite, boxe sau diferite arme albe, precum și alte obiecte, inclusiv cele special adaptate pentru vătămarea integrității corporale la săvârșirea actelor de huliganism, constituie temei pentru calificarea infracțiunii în baza alin.(3) art.287 CP nu numai în acele cazuri în care vinovatul cu ajutorul lor cauzează sau intenționează să cauzeze vătămări corporale, dar și atunci când utilizarea obiectelor menționate în procesul actelor huliganice creează un pericol real pentru viața și sănătatea cetățenilor.

Totodată, instanța a conchis că declarațiile părții vătămate Indricean I. sunt pertinente și concludente, care pot fi puse la baza sentinței de condamnare, reținînd în acest sens că, victima a declarat că la data incidentului Fendic Dumitru și fiul acestuia Fendic Vasile au început să-l agreseze, aplicîndu-i lovituri corporale, după care inculpatul a luat sticla de votcă de 0,5 litri și a aruncat-o în el, acesta s-a dat la o parte, însă totuși a fost lovit. De la loviturile aplicate de inculpat și fiul acestuia, victima a căzut jos, unde agresorii i-au mai aplicat lovituri, pînă cînd a venit poliția.

Declarațiile părții vătămate sunt în coroborare cu cele ale martorilor Cojocar V., Cojuhari S. și Goia R., care au menționat că au văzut cum Fendic D. a aruncat cu o sticlă în direcția părții vătămate, precum și că atît inculpatul, cît și fiul acestuia îl agresau pe Indricean I.

Mai mult ca atît, instanța a reținut ca probă pertinentă și concludentă, care coroborează cu declarațiile părții vătămate și concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 568/D din 13.03.2014, potrivit căreia la cet. Indricean I. au fost depistate leziuni corporale ușoare.

Referitor la declarațiile inculpatului instanța a constatat că acesta pe

parcursul urmăririi penale, precum și judecării cauzei nu a avut o poziție constantă referitor la recunoașterea sau nerecunoașterea vinei, și anume, fiind audiat la faza de urmărire penală în calitate de bănuțit vina în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) CP nu a recunoscut-o, fiind audiat în calitate de învinuit, vina a recunoscut-o integral, după care fiindu-i înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, vina nu a recunoscut-o. Prin urmare depozițiile lui Fendic D., care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate au fost apreciate critic, or, poziția sa este contrazisă prin probele analizate și cercetate în speță.

Instanța a respins versiunea inculpatului precum că acesta a aruncat sticla în perete și nu intenționa să o arunce în direcția părții vătămate, fapt care se contrazice prin declarațiile lui Indricean I. și ale martorului Cojocaru V.

La fel, au fost apreciate critic argumentele avocatului că sticla de votcă nu a fost pregătită din timp, iar făptuitorul nu avea scopul de a o folosi ca obiect pentru săvârșirea huliganismului, or în speță s-a reținut că, Fendic Dumitru încălcând grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței fizice asupra părții vătămate Indricean I., a aruncat sticla de 0,5 l. în direcția părții vătămate, fapt care se încadrează în prevederile art. 287 alin. (3) CP. Astfel, este aplicabilă norma alin.(3) al art. 287 CP și atunci când utilizarea obiectelor periculoase pentru vătămarea integrității corporale în procesul actelor huliganice creează un pericol real pentru viața și sănătatea persoanelor.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Ailoi I. în numele inculpatului, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) CPP, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal, din motivul existenței unei hotărâri a organului de urmărire penală asupra aceleași persoane pentru aceeași faptă.

În argumentarea recursului, a menționat aceleași motive care anterior au fost invocate în cererea de apel.

Suplimentar a indicat că probele care au constituit obiectul cercetării judecătorești confirmă nevinovăția lui Fendic D. în săvârșirea infracțiunii imputate, însă este vinovat în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, infracțiune pentru care a fost deja atras la răspundere penală.

Consideră că instanța de apel nu a motivat întemeiat soluția privind condamnarea inculpatului, nu a soluționat fondul cauzei în raport cu

circumstanțele imputate lui Fendic D., nefiind asigurat accesul părților, în egală măsură la verificarea tuturor probelor în conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, astfel a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocat în numele inculpatului, considerându-l inadmisibil, deoarece recurentul este obligat să indice temeiurile prevăzute la art. 427 CPP comise de instanța a căruia hotărâre se contestă. Astfel, recurentul solicită rejudecarea cauzei, considerând că au fost comise încălcări de procedură, însă potrivit materialele cauzei, acțiunile efectuate au fost îndeplinite legal, nefiind admise încălcări.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit textului recursului declarat de avocatul Ailoi I. în numele inculpatului Fendic D. acesta invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) și 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele

erori de drept invocate de autor.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Totodată, Colegiul reține că avocatul Ailoi I. în numele inculpatului, în recursul declarat critică aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate la caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Astfel, atât instanța de fond, cât și cea de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Fendic D. privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Necăținând la faptul că, inculpatul vina nu a recunoscut-o, instanțele de fond și apel au constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin: - *declarațiile părții vătămate Indricean I.* care a declarat că la data comiterii infracțiunii, inculpatul Fendic D. și fiul acestuia Fendic V. au început să-l agreseze, aplicându-i lovituri corporale, după care inculpatul a luat o sticlă de vodcă de 0,5 litri și a aruncat-o în el, la care ultimul s-a ferit, însă totuși a fost lovit. De la loviturile aplicate de aceștia, victima a căzut jos, iar agresorii i-au aplicat lovituri pînă cînd a venit poliția, - *declarațiile martorului Cojocaru V.*, care a relatat că în ziua incidentului, deplasîndu-se la scara blocului locativ din str. M. Dragan, mun. Chișinău, s-a urcat la etajul 4 sau 5, unde a văzut trei persoane care consumau băuturi alcoolice. Aceștia văzîndu-i pe polițiști au încercat să fugă, iar el a încercat să-i rețină. A văzut cum a ieșit Fendic D., care împreună cu fiul său, Fendic Vasile a început a se certa cu partea vătămată. La un moment, inculpatul a luat sticla cu alcool și a aruncat-o în direcția părții

vătămate, apoi ambii s-au năpustit asupra părții vătămate și i-au aplicat lovituri corporale, - *declarațiile martorului Cojuhari S.* care a comunicat că a văzut la etajul IV din scara blocului din str. M. Dragan 30/2, mun. Chișinău, cum Fendic D. și fiul acestuia îl agresau pe Indricean I., - *declarațiile martorului Goia R.* care a indicat că, a văzut cum Fendic D. a aruncat cu o sticlă în direcția ușii părții vătămate, după care inculpatul și victima s-au repezit unul spre altul (f.d.124-125,vol.I), - *raportul de expertiză medico-legală nr. 568/D din 13.03.2014*, potrivit căruia cet. Indricean I. i s-a cauzat vătămare ușoară (f.d.59, vol.II), - *procesul-verbal de ridicare din 14 februarie 2014*, unde de la cet. Indricean I. domiciliat pe str. M. Dragan 30/2, ap. 15, mun. Chișinău a fost ridicată o sticlă cu volumul de 0,5 l., fără conținut cu inscripția "Мърная".

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de judecată, confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpat a faptelor imputate, deoarece legislația în vigoare expres prevede că infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în aplicarea violenței asupra persoanelor, cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății și anume în speță, a unei sticle.

După cum s-a menționat mai sus, acțiunile inculpatului de huliganism s-au petrecut într-un loc public, iar agresorul a folosit ca obiect special adaptat (sticla de 0,5 l), pentru vătămarea integrității corporale a părții vătămate, astfel, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului.

Argumentele recurentului, precum că acțiunile lui Fendic D. urmează a fi reîncadrate în baza art.287 alin.(2) Cod penal, infracțiune pentru care deja a fost atras la răspundere penală, nu pot fi reținute, deoarece, faptul că inculpatul a aruncat cu un obiect în direcția părții vătămate a fost confirmat atât de Indricean I. cât și de martori.

Astfel, motivul avocatului, precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, este neîntemeiat și contravine materialelor cauzei, și anume declarațiilor părții vătămate, a martorilor și a cumulului de probe pertinente și concludente administrate în cauza penală, care dovedește cu certitudine vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

În acest sens, instanța ține să menționeze și Hotărîrea explicativă a

Plenului CSJ „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism” nr. 4 din 19.06.2006, unde în pct.11 este stipulat că, aplicarea sau intenția de a aplica arma de foc, diferite cuțite, boxe sau diferite arme albe, precum și alte obiecte, inclusiv cele special adaptate pentru vătămarea integrității corporale la săvârșirea actelor de huliganism, constituie temei pentru calificarea infracțiunii în baza alin. (3) art. 287 CP nu numai în acele cazuri în care vinovatul cu ajutorul lor cauzează sau intenționează să cauzeze vătămări corporale, dar și atunci când utilizarea obiectelor menționate în procesul actelor huliganice creează un pericol real pentru viața și sănătatea cetățenilor.

Cît privește temeiul recurentului privind încetarea procesului penal în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, din motivul existenței unei hotărîri a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceiași faptă, precum și ordonanța de reluare a urmăririi penale din 23.09.2014 este una contrară prevederilor art. 22 alin.(2) și 287 CPP, inclusiv și a Protocolului nr. 7 art.4 la Convenție, instanța reține următoarele.

La acest capitol, Colegiul menționează că în speță, instanțele judecătorești corect au constatat că, ordonanța de încetare a urmăririi penale din 31 mai 2014 a fost anulată ca urmare a unui control ierarhic superior, și anume, prin ordonanța Prim-adjunct al Procurorului General, Andrei Pântea din 23 septembrie 2014, s-a dispus reluarea urmăririi penale, în temeiul art. 287 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiind constatat un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente care a afectat hotărîrea respectivă.

Astfel, în acest context, instanța reține că, fiind audiat în cadrul urmăririi penale, partea vătămată Indricean I. a declarat că, ajungînd în fața apartamentului său a observat cum Fendic D. a aruncat în el cu o sticlă pe jumătate plină de votcă, cu volumul aproximativ 1 litru.

Declarațiile nominalizate mai sus fiind confirmate și prin procesul-verbal de ridicare a sticlei cu volumul de 0,5 l.

Din procesul-verbal de audiere în calitate de învinuit a lui Fendic D. din 30.04.2014, ultimul a recunoscut vina și a relatat că a aruncat sticla de votcă în perete, însă ea a ricoșat în mîina vecinului lovindu-l pe el.

Potrivit art. 6 pct. 44 CPP, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată se înțelege încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția RM și de alte legi naționale.

Prin urmare, la verificarea materialelor cauzei, Prim-adjunct al Procurorului General este în drept, în interesul unei părți, în cazul în care constată că, la adoptarea hotărârii de încetare a urmăririi penale au fost admise erori de drept și de fapt, exprimate prin aprecierea necorespunzătoare a circumstanțelor cauzei, să dispună anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale, cu reluarea urmăririi penale.

Astfel, fiind reluată urmărirea penală, lui Fendic D. i s-a înaintat o nouă învinuire și anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) CP.

Referitor la prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin.(1) Cod de procedură penală, prin care s-a declarat neconstituțional alin.(1) al normei date, instanța ține să menționeze că în ordonanța de reluare a urmăririi penale din 23.09.2014 necătînd la faptul că a fost indicat alin.(1), în argumentarea ordonanței s-a constatat că aceasta este afectată de vicii fundamentale, prevederi stipulate în alin.(4) al art. 287 CPP.

Astfel, hotărîrea nominalizată este una legală și nu este temei de a interveni și a o casa.

În conformitate cu art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvîrșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărîre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat.

Potrivit art. 7 alin.(2) Cod penal, nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

Norma art. 22 CPP stipulează că, nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă. Scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale împiedică punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor cînd fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărîrea respectivă.

Cele nominalizate nu pot fi atribuite cauzei, deoarece, la 30 mai 2014 Fendic Dumitru a fost pus sub învinuire în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Ulterior, prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Centru, mun. Chișinău din 31 mai 2014, s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința lui Fendic D., cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere

contravențională în baza art. 55 Cod penal, cu aplicarea sancțiunii contravenționale și clasarea procesului penal.

Ulterior, prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General, A. Pântea din 23.09.2014 s-a anulat ordonanța de încetare a urmăririi penale din 31.05.2014, cu reluarea urmăririi penale.

Astfel, la 03 noiembrie 2014 Fendic D. a fost pus sub învinuire în baza art. 287 alin.(3) Cod penal.

Prin urmare, în speță prevederile normelor art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 7 alin.(2) CP și art. 22 CPP nu sunt relevante, deoarece inculpatul Fendic D. nu a fost condamnat printr-o hotărâre definitivă a instanței de judecată, în privința ultimului fiind emisă ordonanță de încetare a urmăririi penale la 31.05.2014 în baza art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal, care ulterior a fost anulată, cu reluarea urmăririi penale, iar inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunea prevăzută la art. 287 alin.(3) Cod penal.

Mai mult ca atât, reluarea urmăririi penale se admite numai dacă “fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată”.

Argumentele avocatului nu pot sta la baza ordonanței de reluare a urmăririi penale prin corelarea excepțiilor principiului “non bis in idem” prevăzute de art.4 al Protocolului nr. 7 la Convenție, or, în urma verificării controlului ierarhic superior de către Prim-adjunct al Procurorului General s-a stabilit că la adoptarea ordonanței de încetare a urmăririi penale din 31.05.2014 au fost admise de către procuror erori de drept și de fapt, exprimate prin aprecierea necorespunzătoare a circumstanțelor cauzei, fapt care l-a lipsit de obiectivitate în aprecierea acțiunilor făptuitorului, ceea ce exclude caracterul legal al hotărârii procesuale în cauză.

În privința temeiului invocat de recurent, prevăzut de pct. 6) art. 427 CPP, precum că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, Colegiul constată că aceasta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin.(1) , 417 alin.(1) pct.8) CPP și prin hotărârea adoptată a menținut soluția primei instanțe, totodată pronunțându-se asupra tuturor motivelor relevante invocate în apel, bazându-și corect soluția pe probele administrate la urmărirea penală, cercetate în

prima instanță și verificate în instanța de apel prin prisma art. 100, 101 CPP. Mai mult ca atât, aceasta reprezintă opinia subiectivă a recurentului.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Instanța de recurs menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit.

Colegiul penal constată că acțiunile lui Fendic D. corect au fost încadrate juridic, iar măsura de pedeapsă acestuia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat de avocat în numele inculpatului pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ailoi Ion în numele inculpatului Fendic Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, în cauza penală în privința lui *Fendic Dumitru Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun